

μόνον διὰ μίαν δυστυχὴ διδασκάλισαν δὲν εὐρίσκετε· καὶ ἐν τούτοις εἴμεθα συνάδελφοι, ἂν τὸ καλοεξετάσετε, διότι τί κάμνετε ὑμεῖς; διαδίδετε τὰ φῶτα· μήπως ἡμεῖς δὲν πράττομεν τὸ ἴδιον; Δὲν ἐπερίμενα λοιπὸν ἀπὸ σᾶς τοιαύτην περιφρόνησιν!

Δέξασθε.

Ἡ συνδρομητήριά σας

Ἐν Δ . . .

Ἄννα Σ. Μ.

Ἐντιμε κύριε ἐκδότα τοῦ ἀρίστου περιοδικοῦ

«ἡ Κλειώ».

Ἐχῶ τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶμαι εἰς τῶν τακτικῶν ἀναγνωστῶν καὶ θαυμαστῶν τῆς ἀξιολόγου Κλειοῦς, τὴν ὁποίαν εὐρίσκω εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος . . . Χ . . . ὅπου τὴν στέλλετε δωρεάν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀγαπῶ

Σεῖς ὅμως ἐλπίζω ὅτι ἐκτιμᾶτε τοὺς ψάλτας τοῦ ὠραίου, ὅτι ὑποστηρίζετε τοὺς νεαροὺς ποιητάς, καὶ δὲν εἰσθε ἐκ τῶν σκληρῶν ἐκείνων καὶ ἀπανθρώπων οἵτινες τὰς ὑψηλοτέρας πτήσεις πρὸς τὸ ιδεώδες ρίπτουσιν ἀυστόλως καὶ ἄνευ τύψεως συνειδότος εἰς τὸν παρὰ τὴν τράπεζάν των κάλαδον, ἀληθεῖς φονεῖς τῆς ιδέας! . . .

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι κτλ.

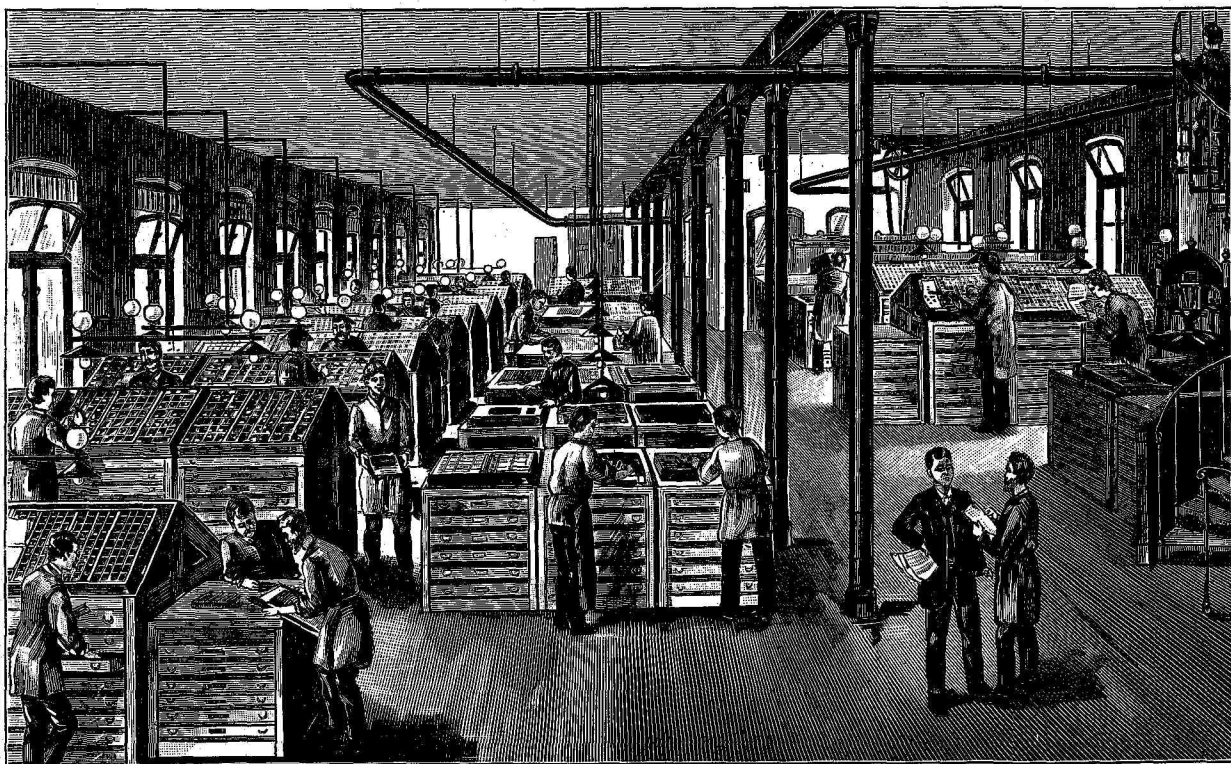
Ὁ τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ ἀξιολόγου
περιοδικοῦ σας

* *

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον διεύθυνσιν τῆς Κλειοῦς.

Ἀξιότιμε κύριε,

Μὲ τὸ περασμένον ταχυδρομεῖον σᾶς ἔστειλα τρία αἰνίγματα, δύο ἀριθμητικὰ προβλήματα καὶ τέσσαρας λύ-

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΩΝ.

πολὺ τὸ περιοδικόν σας καὶ ἐνδιαφέρομαι περὶ τῆς προόδου του, ἦτο φυσικὸν τὴν Κλειώ νὰ προτιμῶ ὅπως δημοσιεύω τοὺς καλλιτέρους στίχους μου. Σᾶς στέλλω ἐξ ποιημάτων καὶ σεῖς κάμετε ἐκλογὴν· ἂν θέλετε δημοσιεύσατε καὶ τὰ ἐξ· ἐμέ, δὲν με πειράζει! Ὅταν ἤμην εἰς τὸ γυμνάσιον, τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁ καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς μᾶς ἐπανελάμβανε: *C'est en forgeant qu'on devient forgeron*. Ἐγὼ καθαρίζων τὴν συμβουλὴν ἐκ τῆς σιδηρουργικῆς τῆς βαναυσότητος δετύπωσα κατ' ἀναλογίαν τὸ ἀξίωμα ὅτι «διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ποιητὴς πρέπει νὰ γράφῃ στίχους». Τοῦτο δὲ καὶ πράττω, μετὰ καρτερίας ἀκαταβλήτου, ἀδιαφορῶν πρὸς τὴν κακεντρέχειαν καὶ τὸν φθόνον, ὅστις καταδιώκει τοὺς συνάδελφους μου, ὡς τὸ ἀποδεικνύει ὁ Τάσος, ὁ Κάμοενς καὶ τόσοι ἄλλοι. Ἡ δάφνη εἶνε πικρά, κύριε ἐκδότα. Ὁ ποιητὴς, ὅπως λέγω εἰς ἑν τῶν σταλέντων ὑμῖν ποιημάτων:

Διέρχεται ἀκατάληπτος ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων
ὁ ξυδερκὴς, εὐρίσκεται ἐντὸς λαοῦ μυώπων.

σεῖς· ἀλλὰ χθὲς ἦλθε τὸ φυλλάδιον τῆς Κλειοῦς, καὶ οὔτε τὰ αἰνίγματα ἢ τὰ ἀριθμητικὰ προβλήματά μου εἶδα νὰ δημοσιευθῶν, οὔτε κἂν τὸ ὄνομά μου μεταξὺ τῶν λυτῶν. Ἡ τοιαύτη βραδύτης εὐλόγως προσβάλλουσα τὴν φιλοτιμίαν μου καὶ μαραίνουσα τὸν ζῆλόν μου μοι φαίνεται ἀκατάληπτος· προχθὲς τὸ σάββατον ἡραβωνίσθη ἡ ἀδελφὴ μου, ἔργα, πολὺ ἄργα, σχεδὸν κατὰ τὰ μεσάνυκτα ἐπῆγα τὴν εἰδησιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς εἶχε δημοσιευθῇ, καὶ ἐδεχόμεθα συγχαρητήρια. Σεῖς λοιπὸν ποῦ εἶδε εἰς τὴν Ἑσπερίαν, εἰς τὸ ἐκδοτικὸν κέντρον τῆς Γερμανίας, ὅπου τὰ μέσα εἶνε ἀσυγκρίτως τελειότερα παρὰ ἐν Ἀθήναις, πρέπει νὰ κάμετε δέκα καὶ δέκα πέντε ἡμέρας διὰ νὰ δημοσιεύσετε ἑν αἰνίγμα; τοῦτο μοῦ φαίνεται τὸ δυσκολώτερον ἐξ ὅλων τῶν αἰνιγμάτων, τοῦ ὁποίου θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἴδω τὴν λύσιν μετὰ τῶν ἄλλων, ἔστω καὶ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας.

Ἐν Ἀθήναις . . .

Ὁ συνδρομητὴς σας.

(Ἐπεται συνέχεια.)